

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ СУД У БЕОГРАДУ
20 Пр.бр. 139402/13

КЛАУЗУЛА ПРАВОСНАЖНОСТИ

Пресуда - решење је,

постало правоснажно дана 09.09.14.
извршено дана 08.03.14.
15.04.2014.
(Датум)
Бга
(место)

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни суд у Београду, судија Мирослава Бејић у прекршајном поступку против окривљене Љиљане Лучић из Београда због прекршаја из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције, на основу члана 91,93,94,214 и 217 Закона о прекршајима донео је дана 02.09.2013. године,

ПРЕСУДУ

КРИВА ЈЕ

- Што Агенцији за борбу против корупције није у законском року од 30 дана од дана избора на функцију народног посланика дана 31.05.2012 године, поднела извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом домаћинству, већ је то учинила 03.01.2013 године,

- чиме је починила прекршај кажњив по члану 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције,

- па се на основу наведеног законског прописа и уз примену члана 44 Закона о прекршајима окривљеној изриче

ОПОМЕНА

Трошкове прекршајног поступка у паушалном износу од **800,00** (осамстотина) динара окривљена је дужна да плати у року од 15 дана од дана правоснажности пресуде, под претњом принудног извршења сходно чл.130 и чл.131 Закона о прекршајима и на основу члана 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

ОБРАЗЛОЖЕЊЕ

По захтеву Агенције за борбу против корупције број 014-016-00-73/13-08 од 04.04.2013. године покренут је и вођен прекршајни поступак против окривљене због прекршаја описаног у изреци пресуде.

Приликом саслушања, изјашњавајући се на наводе захтева, окривљена је изјавила да је неспорна чињеница да је до 31.05.2012 године била посланик у претходном сазиву Народне скупштине, те да није било прекида у вршењу функције народног посланика јер је истог дана 31.05.2012 године поново изабрана за народног посланика новог сазива Народне скупштине. Са наведеног разлога сматрала је, да обзиром да није било ни дана прекида у вршењу истоврсне функције, а није било ни промена у приходима и имовини, није у обавези да доставља нови извештај Агенцији за борбу против корупције. Додала је да је и раније, дуги низ година обављала функције које су према Закону о Агенцији за борбу против корупције обухваћене обавезом подношења извештаја, те да је то уредно и редовно чинила, не само годишње, већ је то учинила и током 2011 године када је променила функцију и када је дошло до промене њене имовине. Навела је да је од Агенције за борбу против корупције затражила тумачење у вези са обавезом подношења извештаја, те да је по пријему обавештења од стране Агенције да је у обавези да поднесе извештај, то и учинила дана 03.01.2013 године. У међувремену је од Агенције примила и решење којим јој је изречена мера упозорења. Истакла је да није било никакве намере да недостављањем извештаја у року избегне обавезу, већ да је последица прекорачења рока тај што је одредбе закона протумачила тако да је сматрала да није у обавези да поново поднесе извештај средином текуће године у којој није било никаквих промена које извештај обухвата. Доказних предлога није имала.

У доказном поступку судија је прочитао обавештење Народне скупштине од 18.07.2012 године о ступању на функцију народног посланика Љиљане Лучић дана 31.05.2012 године, које је достављено Агенцији за борбу против корупције, обавештење о покретању поступка које је Агенција за борбу против корупције упутила Љиљани Лучић дана 21.12.2012 године, допис Љиљане Лучић достављен Агенцији за борбу против корупције дана 03.01.2013 године и решење Агенције за борбу против корупције бр. 014-016-00-73/2013-08 од 26.02.2013 године којим је окривљеној изречена мера упозорења због повреде Закона о Агенцији јер није поднела Агенцији извештај у року од 30 дана од дана избора на функцију народног посланика који је извршен дана 31.05.2012 године, већ је то учинила дана 03.01.2013 године.

Оценом резултата свих изведених доказа и утврђеног чињеничног стања судија је нашао да се у радњама окривљене стичу сва правна обележја прекршаја који се захтевом ставља на терет тиме што је на начин описан у изреци пресуде поступила противно одредби чл. 43 став 2 Закона о Агенцији за борбу против корупције, за чије извршење је одговорна обзиром да урачунљивост окривљене у време извршења прекршаја није доведена у сумњу, па како је за прекршајну кривицу довољан нехат учиниоца сходно члану 19 ст.2 Закона о прекршајима, то је одлучено као у изреци пресуде. Окривљена је била дужна да у року од 30 дана од дана избора за народног посланика 31.05.2012 године, до 02.07.2012 године поднесе Агенцији извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом породичном домаћинству, што није учинила све до 03.01.2013 године са 180 дана закашњења, те је оглашена кривом за прекршај из члана 74 став 1 тачка 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Судија је ценио наводе одбране окривљене па налази да се не ради о околностима које је ослобађају прекршајне одговорности, већ не ближи начин појашњавају околности под којима је дошло до почињења прекршаја.

Одлучујући о казни судија је применио члан 44 Закона о прекршајима и окривљеној уместо новчане казне за прекршај изрекао опомену. Ово са разлога што се прекршај огледа у неиспуњавању обавезе у року, ценећи да је окривљена пре подношења захтева као и пре покретања поступка и доношења пресуде испунила законску обавезу и поднела извештај дана 03.01.2013 године, а имајући у виду околност да је окривљена реизабрана на исту функцију у новом сазиву Скупштине без прекида, као и да је за претходни избор поднела извештај те да је погрешно држала да није у обавези да подноси нови јер није било промена у функцији нити имовини, па како прекршајем није нанесена штета, ценећи околност да је прекршај учињен нехатним понашањем окривљене која није била свесна да услед њеног нечињења-недостављања извештаја у законском року може наступити забрањена последица иако је према околностима и према својим личним својствима била дужна и могла бити свесна те могућности, то је судија уверења да се може очекивати да ће се окривљена убудуће клонити вршења прекршаја и без изрицања казне.

Трошкови прекршајног поступка падају на терет окривљене и одређени су према сложености, трајању прекршајног поступка и имовном стању окривљене применом члана 130,131 и 132 Закона о прекршајима и на основу члана 27 став 2 Правилника о накнади трошкова у судским поступцима.

С У Д И Ј А
Мирослава Бејић

ПРАВНА ПОУКА:

Против ове пресуде може се изјавити жалба Вишем прекршајном суду у Београду у року од 8 дана од дана пријема писменог отправака пресуде. Жалба се предаје Прекршајном суду у Београду ул. Тимочка број 14, непосредно или препорученом пошљицом. Уз жалбу се подноси доказ о плаћеној такси на жалбу у износу од 900,00 динара на жиро рачун број 840-29718845-76 са позивом на број 38-020.

Доставити

- подносиоцу захтева
- окривљеној

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ПРЕКРШАЈНИ АПЕЛАЦИОНИ СУД
3 ПРЖ.25158/13
Дана 09.01.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Прекршајни апелациони суд у Београду, у већу састављеном од судија: Марије Вуковић-Станковић, председника већа, Зорана Пашалића и Славише Бркић, чланова већа, са судијским помоћником Вером Јовановић, записничарем, у прекршајном поступку против окривљене Љиљане Лучић из Београда због прекршаја из чл. 74 ст. 1 тач. 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције одлучујући о жалби подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Агенције за борбу против корупције Републике Србије изјављеној против пресуде Прекршајног суда у Београду Пр.бр.139402/13 од 02.09.2013.године, у седници већа одржаној дана 09.01.2014.године, у складу са одредбама чл. 91 и 243 Закона о прекршајима, донео је

ПРЕСУДУ

Уважавањем жалбе подносиоца захтева за покретање прекршајног поступка Агенције за борбу против корупције Републике Србије, ПРЕИНАЧАВА СЕ пресуда Прекршајног суда у Београду Пр.бр.139402/13 од 02.09.2013.године у делу одлуке о прекршајној санкцији тако што Прекршајни апелациони суд Љиљани Лучић из Београда за прекршај из чл. 74 ст. 1 тач. 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције изриче новчану казну у износу од 20.000,00 динара коју је дужна платити у року од 15 дана од пријема ове пресуде што ако не учини иста ће се заменити радом у јавном интересу тако што се за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одређују 2 дана рада у јавном интересу, који ће се спровести преко Одељења за третман и алтернативне санкције Управе за извршење кривичних санкција.

Образложење

Првостепеном пресудом оглашена је кривом Љиљана Лучић из Београда за прекршај из чл. 74 ст. 1 тач. 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције за који јој је изречена

опомена. Пресудом је обавезана на плаћање трошкова прекршајног поступка у паушалном износу од 800,00 динара.

Против првостепене пресуде жалбу је изјавио подносилац захтева за покретање прекршајног поступка побијајући њену правилност због повреде одредаба материјалног права и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у оквиру одлуке о прекршајној санкцији у којој је предложено да се иста преиначи и окривљеној изрекне одговарајућа новчана казна. По оцени подносиоца приликом избора санкције првостепени суд није ценио да је окривљена народни посланик, претставник законодавне власти као и да је извршила прекршај из области спречавања корупције, односно није адекватно цењена тежина учињеног прекршаја, околности под којима је прекршај учињен, као и имовно стање учиниоца. Предње је резултирало, како објашњава подносилац, избором санкције којом се не остварује сврха њиховог изрицања. Подносилац указује да је окривљена извршила своју обавезу у току поступка који је био покретнут пред Агенцијом, а да је њено неблаговремено поступање последица неадекватног тумачења одредаба чл. 101 ст. 3 и чл. 102 ст. 1 Устава Републике Србије.

Прекршајни апелациони суд је одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета заједно са побијаном пресудом и изјављеном жалбом па је нашао:

жалба је основана.

Првостепена пресуда, као ни поступак који је претходио њеном доношењу, не садрже битне повреде одредаба прекршајног поступка нити повреде материјалног права учињене на штету окривљене на чије постојање другостепени суд увек пази по службеној дужности у складу са одредбом чл. 241 ст. 1 тач. 1 и 2 ЗОП-а.

Првостепеном пресудом окривљена Љиљана Лучић оглашена је кривом јер је у поступку утврђено да Агенцији за борбу против корупције није у законском року од 30 дана од дана избора на функцију народног посланика дана 31.05.2012.године поднела извештај о својој имовини и приходима, односно праву коришћења стана за службене потребе и о имовини и приходима супружника или ванбрачног партнера, као и малолетне деце уколико живе у истом домаћинству, већ је то учинила 03.01.2013.године, а што чини битна обележја прекршаја из чл. 74 ст. 1 тач. 11 Закона о Агенцији за борбу против корупције.

Одлучујући о санкцији првостепени суд је применио чл. 44 ЗОП-а и окривљеној изрекао опомену са објашњењем да се прекршај огледа у неиспуњењу обавезе у року, а окривљена је пре подношења захтева, као и пре покретања поступка и доношења пресуде испунила законску обавезу и поднела извештај дана 03.01.2013.године погрешно сматрајући да није у обавези да исти подноси јер није било промена у њеној функцији, нити имовини.

Разлози којима првостепени суд објашњава свој избор санкције не указују да ће се опоменом остварити сврха њиховог изрицања предвиђена чланом 5 став 2 ЗОП-а. Окривљена јесте испунила своју законом прописану обавезу пре покретања прекршајног поступка, али тек пошто је примила обавештење Агенције за борбу против корупције од 21.12.2012.године да је према њој покренут поступак пред Агенцијом на основу одредаба чл. 50 ст. 1 Закона о Агенцији за борбу против корупције. Одбрана окривљене да није било прекида у њеној функцији не може бити оправдање за непоступање јер је исто у супротности са садржином одредаба чл. 101 ст. 3 и чл. 102 ст. 1 Устава Републике Србије, на шта правилно указује подносилац захтев у својој жалби. Имајући у виду околности везане за личност окривљене и извршени прекршај овај суд сматра да је новчана казна нужна санкција да би се извршио адекватан утицај како на окривљену тако и на остале грађане да поштују правни систем и не врше прекршаје, а да утврђени степен кривице (несвесни нехат) и прекршајна некажњаваност окривљене оправдавају примену чл. 40 ЗОП-а о ублажавању казне. Ценећи околности на које упућују одредбе чл. 39 ЗОП-а утврђене у

поступку окривљеној је изречена новчана казна у износу од 20.000,00 динара која је по оцени овог већа довољна мера за постизање сврхе прекршајног кажњавања, како на плану специјалне тако и на плану генералне превенције.

Одлука о замени изречене новчане казне у случају њеног неплаћања донета је у складу са одредбом, чл. 37 ЗОП-а оценом околности везаних за личност окривљене и извршени прекршај, а утврђених у овом поступку.

М/С

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА
Марија Вуковић Станковић

Сагласност овог преписа са изворником потврђује:
Управатељ - шеф одсека судске писарнице

САГЛАСНОСТ ОВОГ ПРЕПИСА
СА ИЗВОРНИКОМ ПОТВРЂУЈЕ
Управатељ - шеф одсека судске писарнице

WWW.CINS.rs